

- 2) Vai ar Direktīvas 2009/72/EK ⁽²⁾ (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu 3. panta 1. punktā paredzēto uzņēmēju diskriminācijas aizlieguma principu ir saderīgs tāds maksājums kā pamatlietā minētā ūdens nodeva, kas attiecas tikai uz elektroenerģijas ražotājiem, kas darbojas starpkopienų upju baseinos, bet ne uz ražotājiem, kas ir koncesionāri vienas kopienas teritorijā esošajos upju baseinos, un ražotājiem, kas izmanto hidroelektriskās tehnoloģijas, pretstatā citu tehnoloģiju enerģijas ražotājiem?
- 3) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tādas hidroelektroenerģijas ražošanas, kāda ir pamatlietā, aplikšana ar nodevu par ūdeņiem, nostādot nelabvēlīgākā situācijā hidroelektroenerģijas ražotājus, kas darbojas starpkopienų upju baseinos, ieviešot asimetriskas nodokļu aplikšanas režīmu vienas tehnoloģijas ietvaros atkarībā no tā, kur atrodas ražotne un neprasot nodevas samaksu ražotājiem, kas ražo enerģiju no citiem resursiem, ir uzskatāma par aizliegtu valsts atbalstu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV 2000, L 327, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs), par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. februārī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U./Administración General del Estado

(Lieta C-108/18)

(2018/C 161/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) S.L.U.

Atbildētāja: Administración General del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai vides aizsardzības princips, ka maksā piesārņotājs, kas ir noteikts LESD 191. panta 2. punktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ⁽¹⁾ (2000. gada 23. oktobris) 9. panta 1. punktā, kurā ir ietverts ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanas princips, kā arī atbilstoša ūdens izmantošanas ekonomiskā analīze, ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādas nodevas par iekšējo ūdeņu izmantošanu elektroenerģijas ražošanai ieviešanu, kāda ir pamatlietā, kas neveicina efektīvu ūdens izmantošanu un nenosaka publisko ūdeņu saglabāšanas un aizsardzības mehānismus un kuras aprēķins ir pilnībā nesaistīts ar spēju radīt kaitējumu publiskajiem ūdeņiem, jo tas ir balstīts tikai un vienīgi uz ražotāju spēju radīt ieņēmumus?
- 2) Vai ar Direktīvas 2009/72/EK ⁽²⁾ (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu 3. panta 1. punktā paredzēto uzņēmēju diskriminācijas aizlieguma principu ir saderīgs tāds maksājums kā pamatlietā minētā ūdens nodeva, kas attiecas tikai uz elektroenerģijas ražotājiem, kas darbojas starpkopienų upju baseinos, bet ne uz ražotājiem, kas ir koncesionāri vienas kopienas teritorijā esošajos upju baseinos, un ražotājiem, kas izmanto hidroelektriskās tehnoloģijas, pretstatā citu tehnoloģiju enerģijas ražotājiem?

- 3) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tādas hidroelektroenerģijas ražošanas, kāda ir pamatlietā, aplikšana ar nodevu par ūdeņiem, nostādot nelabvēlīgākā situācijā hidroelektroenerģijas ražotājus, kas darbojas starpkopienų upju baseinos, ieviešot asimetriskas nodokļu aplikšanas režīmu vienas tehnoloģijas ietvaros atkarībā no tā, kur atrodas ražotne un neprasot nodevas samaksu ražotājiem, kas ražo enerģiju no citiem resursiem, ir uzskatāma par aizliegtu valsts atbalstu?

Zemsv.2gab.

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV 2000, L 327, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs), par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. februārī iesniedza Tribunal Supremo (Spānija) – *Asociació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica/Administración General del Estado*

(Lieta C-109/18)

(2018/C 161/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asociación de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica

Atbildētāja: Administración General del Estado

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ⁽¹⁾ (2000. gada 23. oktobris) 9. panta 1. punkts, kurā ir ietverts ūdens pakalpojumu izmaksu atgūšanas princips, kā arī atbilstoša ūdens izmantošanas ekonomiskā analīze, ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādas nodevas par iekšējo ūdeņu izmantošanu elektroenerģijas ražošanai ieviešanu, kāda ir pamatlietā, kas neveicina efektīvu ūdens izmantošanu un nenosaka publisko ūdeņu saglabāšanas un aizsardzības mehānismus un kuras aprēķins ir pilnībā nesaistīts ar spēju radīt kaitējumu publiskajiem ūdeņiem, jo tas ir balstīts tikai un vienīgi uz ražotāju spēju radīt ieņēmumus?
- 2) Vai ar Direktīvas 2009/72/EK ⁽²⁾ (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu 3. panta 1. punktā paredzēto uzņēmēju diskriminācijas aizlieguma principu ir saderīga tāda nodeva kā pamatlietā minētā ūdens nodeva, kas attiecas tikai uz elektroenerģijas ražotājiem, kas darbojas starpkopienų upju baseinos, bet ne uz ražotājiem-koncesionāriem vienas kopienas teritorijā esošajos upju baseinos un ražotājiem, kas izmanto hidroelektriskās tehnoloģijas, pretstatā citu tehnoloģiju enerģijas ražotājiem?
- 3) Vai LESD 107. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka hidroelektroenerģijas ražošanas, kura notiek vienas kopienas teritorijā esošajos upju baseinos, kā arī pārējo ūdens [patēriņa] izmantošanas veidu neaplikšana ar ūdeņu nodevu, aplikot ar nodevu tikai izmantošanu, kuras mērķis ir elektroenerģijas ražošana, ir uzskatāma par aizliegtu valsts atbalstu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV 2000, L 327, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs), par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).